

cesjonowaniu przedsiębiorstw przemysłu gastronomicznego (Dz. U. R. P. Nr 57, poz. 322).

Przedsiębiorstwami przemysłu gospodniego w rozumieniu niniejszego rozporządzenia są przedsiębiorstwa wymienione w § 1 rozporządzenia Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 15 września 1938 r. w sprawie prowadzenia przemysłu gospodniego (Dz. U. R. P. Nr 80, poz. 540).

§ 4. Władze administracji ogólnej I instancji (w m. st. Warszawie i m. Łodzi zarządy miejskie) mogą wyznaczyć inny dzień w tygodniu zamiast dnia wskazanego w § 1, jeżeli na ten dzień przypada dzień świąteczny, przedświąteczny albo targowy w danej miejscowości.

§ 5. Winni naruszenia przepisów niniejszego rozporządzenia (sprzedawca, nabywca, konsument) będą karani w myśl art. 11 dekretu Polskiego Komitetu Wyzwolenia Narodowego z dnia 25 października 1944 r. o zwalczaniu

spekulacji i lichwy wojennej (Dz. U. R. P. Nr 9, poz. 49), zmienionego dekretem Polskiego Komitetu Wyzwolenia Narodowego z dnia 20 listopada 1944 r. (Dz. U. R. P. Nr 12, poz. 63), aresztem do 6 miesięcy i grzywną do 500.000 zł lub jedną z tych kar przez władze administracji ogólnej pierwszej instancji.

Ponadto orzec można przepadek przedmiotów wprowadzonych do obrotu lub przeznaczonych do spożycia wbrew przepisom niniejszego rozporządzenia.

Przedmioty te przeznaczają się na reglamentowane wyżywienie ludności.

Orzeczenie karne władz administracyjnych będzie ogłoszone na koszt skazanego w pismach.

§ 6. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów:

Edward Osóbka-Morawski

159

ROZPORZĄDZENIE PREZESA RADY MINISTRÓW

z dnia 1 czerwca 1946 r.

w sprawie unormowania obrotu mięsem, wędlinami i innymi wyrobami wędliniarskimi.

Na podstawie art. 3 dekretu Polskiego Komitetu Wyzwolenia Narodowego z dnia 25 października 1944 r. o zwalczaniu spekulacji i lichwy wojennej (Dz. U. R. P. Nr 9, poz. 49), zmienionego dekretem Polskiego Komitetu Wyzwolenia Narodowego z dnia 20 listopada 1944 r. (Dz. U. R. P. Nr 12, poz. 63), zarządzam, co następuje:

§ 1. 1. Mięso, pochodzące z uboju zwierząt rzeźnych, przeznaczone do obrotu, może być sprzedawane w następujących miejscach sprzedaży:

- 1) halach mięsnych (hurt),
- 2) sklepach rzeźniczych (jatkach),
- 3) sklepach (jatkach) z mięsem końskim,
- 4) tanich jatkach.

2. Zezwala się na sprzedaż dziczyzny w kawałkach i bitego ptactwa oskubanego w miejscach sprzedaży przewidzianych w ust. 1.

§ 2. Wyrób wędlin oraz innych wyrobów wędliniarskich, przeznaczonych do obrotu, może odbywać się wyłącznie w wytwórniach wędliniarskich lub wytwórniach przetworów mięsnych.

§ 3. 1. Wędliny oraz inne wyroby wędliniarskie, przeznaczone do obrotu, muszą być przez wytwórców zaopatrzone we własne plomby firmowe.

2. Na żądanie władz administracyjnych i właściwych organów kontrolnych dozoru nad artykułami żywności i przedmiotami użytku, sprzedawcy winni wykazać się dowodami zakupu i pochodzenia wędlin oraz innych wyrobów wędliniarskich.

§ 4. Zabrania się wytwarzania i obrotu następującymi rodzajami wędlin i wyrobami wędliniarskimi:

kiełbasa serbska	rolada ozorowa
„ moskiewska	„ z prosięcia
„ tyrolska	„ francuska
„ litewska	„ ryjkowa
„ królewska	„ figowa
„ węgierska	salami włoskie
„ krakowska sucha	„ węgierskie
„ jałowcowa	„ niemieckie
„ krajana sucha	połędwica łososiowa
„ krajana surowa	ślonina węgierska
„ wiejska sucha	boczek faszerowany
kiełbaski dwudziestki	schab pieczony
„ dziesiątki	zylc.
„ piątki	

§ 5. Zezwala się na wytwarzanie oraz dopuszcza się do obrotu następujące rodzaje wędlin i wyrobów wędliniarskich o oznaczonej wartości składników odżywczych:

	wieprzowiny chudej	tluszczu	wołowiny
kielbasa popularna o zawartości	70%	5%	25%
„ zwyczajna „	65%	25%	10%
„ krakowska „	90%	5%	5%
„ serdelowa „	55%	30%	15%
„ metka „	90%	5%	5%
„ mortadel i parówki o zawartości	90%	5%	5%
kiszka podgardlana o zawartości: wołowe kołduny, wątroba, głowizna, nogi, kasza			
„ wątrobianą „ wątroba, kasza, 20% tłuszczu twardego z karków nietopniących			
„ kaszana „ kasza, krew, produkty poubojowe			
salceson włoski „ krew, głowizna, skórki, nóżki, ozorki, serca			
„ krwisty „ „ „ „ „ „ „			
boczek wędzony wygląd i jakość zwyczajna — handlowa bez domieszek			
słonina wędzona „ „ „ „ „ „			
szynki „ „ „ „ „ „			
polędwica „ „ „ „ „ „			

§ 6. 1. Warunki, na jakich dozwolony jest obrót i wprowadzenie w obieg dla spożycia mięsa, wędlin i wyrobów wędliniarskich oraz warunki, jakim muszą odpowiadać wytwarzanie wędlin i miejsca sprzedaży wszystkich powyższych artykułów, określa rozporządzenie Ministra Opieki Społecznej z dnia 10 grudnia 1936 r., wydane w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa i Reform Rolnych i Ministrem Przemysłu i Handlu o dozorcze nad mięsem i przetworami mięsnymi (Dz. U. R. P. Nr 92, poz. 643), o ile przepisy niniejszego rozporządzenia nie stanowią inaczej.

2. Obrót wędlinami i innymi wyrobami wędliniarskimi przeznaczonymi do spożycia, mięsem zwierząt rzeźnych, dziczyzną w kawałkach oraz bitym ptactwem oskubanym w handlu okrężnym na drogach, ulicach, podwórzach, w lokalach publicznych oraz prywatnych, jak również obrót tymi produktami na targowiskach, rynkach, straganach i kioskach ulicznych jest wzbroniony, z wyjątkiem przypadków przewidzianych w § 40 ust. 2 wyżej powołanego rozporządzenia.

§ 7. Winni naruszenia przepisów niniejszego rozporządzenia będą karani w myśl art. 11 dekretu Polskiego Komitetu Wyzwolenia Narodowego z dnia 25 października 1944 r. o zwalczaniu spekulacji i lichwy wojennej (Dz. U. R. P. Nr 9, poz. 49), zmienionego dekretem Polskiego Komitetu Wyzwolenia Narodowego z dnia 20 listopada 1944 r. (Dz. U. R. P. Nr 12, poz. 63), aresztem do 6 miesięcy i grzywną do 500.000 zł lub jedną z tych kar przez władze administracji ogólnej pierwszej instancji.

Ponadto orzec można przepadek przedmiotów wprowadzonych do obrotu lub przeznaczonych do spożycia wbrew przepisom niniejszego rozporządzenia. Przedmioty te przeznaczają się na reglamentowane wyżywienie ludności.

Orzeczenie karne władz administracyjnych będzie ogłoszone na koszt ukaranego w pismach.

§ 8. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów:

Edward Osóbka-Morawski

160

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA OŚWIATY

z dnia 18 lutego 1946 r.

w sprawie podziału Wydziału Filozoficznego Uniwersytetu Jagiellońskiego w Krakowie.

Na podstawie art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 15 marca 1933 r. o szkołach akademickich (Dz. U. R. P. z 1938 r. Nr 1, poz. 6) zarządzam, co następuje:

§ 1. Wydział Filozoficzny Uniwersytetu Jagiellońskiego w Krakowie rozdzielam na dwa wydziały: 1) Humanistyczny i 2) Matematyczno-Przyrodniczy.

§ 2. Do Wydziału Humanistycznego przechodzą wraz z połączonymi z nimi zakładami następujące katedry:

1. prehistorii,
2. historii sztuki,
3. archeologii klasycznej,
4. filozofii I,
5. historii Polski,